

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. III. Utrùm executor designatus à testatore compelli possit ad
exceptandum, & exequendum, & quem?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

alij extraneis, five mares sint, five feminae, etiam minores, modò decimum septimum annum ætatis expleverint, five laici, five clerici sint &c. Ita ut si plures sint simpliciter constituti à testatore, possit etiam unus, sine altero, ad executionem procedere, non tantùm si res certa legata sit, quo in casu nihil refert, per quem fiat executio, sed etiam, si modus exequendi, vel executio incerta sit, sint tamen executorum nominatorum aliqui vel mortui, vel in remota regione morentur, vel ob aliud impedimentum diutius duraturum nolint, aut non possint exequi, uti habetur in cap. Religiosus 2. junctâ glossa §. sane v. expressit h. 1. in 6. (ne voluntas scilicet testatoris aut negligatur, aut d u dfferatur nisi testator expressè hoc prohibuisset.

§. II.

Quo pacto Religiosi possint esse executores Testamentorum?

POssunt etiam religiosi esse testatorum executores (exceptis FF. Minoribus de observantia, quibus specialiter hoc prohibet Clement. I. de verb. signif.) tam ad pias, quàm ad profanas causas juxta citâ. cap. Religiosus (cùm tale officium etiam ad profanas causas, sit opus pietatis, & misericordiæ, religiosum per se non dedecens) dummodo per hoc non abstrahantur à servitio divino: & quamvis qui in claustris, vel monasterijs vivunt, propter varias causas, vi superioris immediati (nisi consuetudo, vel peculiare Ordinis constitutiones, aliud præscribant) petere, & obtinere licentiam debeant, nisi sint ipsi

tales superiores; illi tamen religiosi extra monasteria vivunt, benedicti, & sæculari alicui, aut Ecclesiæ Parochi addicti, non indigent ad munus obeundum superioris licentiâ, ut patet glossa in Cit. cap. 2. V. Religiosus, rationes contra hos non pugnant. Ita tamen gesta à Religioso, qui executor testamento constitutus est, etiam si licentiâ munus hoc exequendi obeat post revocatum licentiâ, quam superior semper revocare potest, etiam non amplius integrâ cùm nulli facta liciter revocando injuriam) valida, cùm canones prohibeant quidem talem executionem, non tamen invalidè, in quòd religiosus talis sufficienter de propria naturâ ad exequendum potestatem habeat, & voluntatem: & quævis exempti sint ab ordinatorum jurisdictione, si tamen executionis testamentariæ munus obeant, debent rationem executionis reddere locorum Ordinibus, & ab his, si in tali executione deliquerint, puniri possunt, prout statuitur Clement. Religiosi h. 1.

§. III.

Utrum executor designatus à testatore compelli possit ad acceptandam, & exequendam, & quomodo?

NON cogitur quidem executor constitutus à testatore ad acceptandam executionis officium, neque ad hoc compelli potest, cùm liberum sit ei datum suscipere (nisi ad exequendum legata Clericum sibi subjectum cogat Episcopus, si non ut executorem, sed ut suum delegatum, & Commissarium postquam tamen acceptavit (licet non

§. IV.

*Quando, sive intra quod tempus
heredes & executores ultimam
voluntatem defuncti implere
debeant?*

SI testator ipse tempus determinavit, infra quod, vel post quod voluntatis suæ ultimæ executio fieri debeat, observari illud debet, si fieri possit, nisi tempus etiam tale placeat prævenire, quod ordinati non erit contra mentem testatoris: tempus autem tale numerandum erit, à die scientiæ, & aditæ hæreditatis. Quod si vero nullum à testatore tempus executioni faciendæ determinatum est, monitus tamen legitimè hæres, vel executor alius, intra annum non exequatur, devolvitur potestas exequendi, præsertim circa legata pia, ad Episcopum, *cap. Nos quidem 3. h. t.* ob rationes etiam supra allatas: quamvis enim hæres post aditæ hæreditatem, quamprimum potest, cessante legitimo impedimento, legata solvere, & alia jussu testatoris exequi debeat, & ad hoc tam ipse, quam alij executores, compelli à iudice possint, ante annum tamen elapsum illa devolutio non fit.

§. V.

*Quam pœnam incurrat hæres, vel
alius executor, si negligat exequi ultimam
voluntatem testatoris, intra tempus
à jure definitum?*

SI hæres ultimam defuncti voluntatē, post iudicis admonitionem, intra annum

Yyy 3

aun

* * *

citè) cogitur iussa defuncti implere, prout apertè colligitur ex *cap. Ioannes 19. junctâ glossâ penult. h. t.* & cogi ad hoc potest etiam ex officio, ad nullius instantiam, tam à iudice sæculari, quam ab Ecclesiastico iudice, etiam si laicus sit executor, sive ad profanos fines, sive ad pios testator disposuerit: (Praxis tamen videtur, circa hanc compulsionem habere, ut laici magistratus laicos executores, & Episcopum tam clericos, quam laicos ad pia exequenda compellere possit) cum compulsio talis mixti fori videatur, prout colligitur ex citat: *cap. Ioannes* & inter personas miserabiles, quorum cura ad Episcopum pertinet, merito numerentur defuncti, ita ut etiam ad Episcopum pertineat, eorum voluntates impleri; neque prohibere possit efficaciter testator, ut ne urgeat Episcopum executores à se constitutos, ad exequendum (saltem pia legata) cum privata testatoris voluntas, non possit impedire publici juris, sive Canonis constitutionem, secundum quam ipse Episcopus potest, vel etiam sæcularis potestas, si testator laicus sit, & sit negligens executor, aut monitus non faciat suum officium, ultimam testatoris voluntatem exequi, non obstante prohibitione testatoris, ne suæ voluntatis executioni alius se immisceat, quam constitutus à se executor, nisi huic negligenti alium substituisset, quo in casu non jam ad Episcopum (saltem immediatè) sed talem substitutum devolveretur executio hujus ultimæ voluntatis.